

عنوان مقاله:

نگرشی بر اصالت طراحی معماری در شهرهای اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی تحقیقات در عمران، معماری و شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احمد پوراحمد - استاد تمام گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

سیدمحمد حسینی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

در قرن هفتم میلادی (حدود سال 650) توسط مسلمانان که جهان بینی جدید مبتنی بر برابری را ارائه می دادند، عملاً به وسیله قیام شهرهای بیرونی (ریض) علیه شهرهای میانی (شارستان) و دژ حکومتی (کهن دژ) همراهی می گردد (حبیبی، 1280، ص 38) قیام ریض بر علیه شارستان و کهن دژ در واقع قیام بر علیه نظام کاستی است که نزدیک به چهار قرن در معماری (مهرازی) شهرهای که اسلام در آن پذیرفته شد وجود داشته است. که البته که طراحی در شهرسازی در مناطق مختلف با نفوذ اسلام رنگ دیگری به خود می گیرد. با بررسی تاریخ اقوام گذشته و دیگر پیامبران الهی که بخشی از آن در قرآن کریم آمده است، به خوبی می توان چهره شهرها را در تاریخ انبیا تبیین کرد. از مجموع آیات الهی در این کتاب چنین بر می آید که شهرهای اسلامی از تقدیس خاصی برخوردار است و باید در جهت گسترش امنیت شهروندان آن از هر نظر کوشید. مقاله حاضر بر آن است تا این دیدگاه خاص به شهر را با استفاده از آیات و دیگر منابع اسلامی بررسی کند. برای رسیدن به این مهم لازم بود تا مقوله شهرشناسی از جنبه های نظری و دیدگاه های مرتبط با آن مطالعه شود. در این میان ابن خلدون در اثر ارزشمند خود، مبحث ویژه ای در خصوص ریشه پیدایش شهرداری که قابل توجه بوده و در عصر حاضر با گستره شهرنشینی و نیازهای متنوع شهروندان به نظر مهم می آید. البته مهرازی ایران زمین و دیگر کشورها به نوعی تحت تسلط ایران بوده اند مانند هفت شهر مداین و همه نشان توجه به سبک های مختلفی است که قبل از ورود اسلامی ایجاد شده بود و با پذیرش دین مقدس اسلام این شهرسازی رنگ دیگر به خود می گیرد که به گفت استاد بزرگ پیرنیا نیارش همطراز ایجاد می گردد که ما این نیارش در معماری شهری را در سه وادی نیارش تاریخ و نیارش همطراز و نیارش باریخ (آینده) می توانیم ببینیم.

کلمات کلیدی:

صفات شهر اسلامی، معماری اسلامی، شهرسازی اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529155>

